காஞ்சீபுரம்

சரவணதேசிகர்

அருளிச்செய்த

வீட்டுநெறியுண்மை.

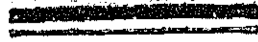
அருபாவுண்மையுபதேசம்.

பஞ்சாக்கரவநுபூதி.

உபதேசசித்தாந்தம்.

முத்திமுடிவு.

ஒருபாவொருபது.

இவை

கனம்பொருந்திய வித்துவான்க

ளாகிய

திரு. விசாகப்பெருமாளையர்.

திரு. சரவணப்பெருமாளையர்.

கா. குமாரசுவாமி கவிராயர்.

இவர்களால்

பரிசோதித்து அச்சிற் பதிப்பிக்கப்

பட்டன.

சிறப்புப் பாயிரம்.

காமரு நலஞ்செறி கல்வியுஞ் செல்
வமு—மாமிரு பொருளுமிக் கமைந்
தொளிர் காஞ்சியி—லெங்குந் தம
துசீ ரெய்திய வறம் வளர்—செங்கு
ந்தர்குலத் திடைத் திருத்தக வுதித்
தோன்—றிருவாவடு துறைச் சிவஞா
நதேசிக—னருளாலொரு மொழி—
யரும்பொரு ளறிந்தோன்—புகலு
மத்தேசிகன் பொற்பத முடிபுனைந்
—தகமகிழ் கச்சியப்பவாரியனாற்—
பதிபசுபாசப் பண்பினைத் தெளிந்
தோன்—றுதி பெறு சிறப் பொடு
சுவர்க்கபுரத் துறை—தவப்பிரகாச
சற்குருவருளா—லுவப்புறு பஞ்சாக்
கரநிலையுணர்ந்தோன்—றிருப்போ
ரூர்வருசிதம்பர தேவன்—றாப்பெ
றுமுத்தி முடிவு தேர் தவத்தோன்
—மாநந் தனமண மல்குமக் காஞ்சி
யி—லாநந்தருத் திரே சற்காலயஞ்
செய்—தக்கச்சியப்ப வையனு லணி
வளந்—தொக்கவண் டுவிடு தூதும்
பதிற்றுப்—பத்தந்தாதியும் பகர்க
ழிநெடிலும்—புத்தமிழ்த் தெனச்சுவை
யுறப்புகல் வித்தோன்—வலைத்தவ

சிறப்புப் பாயிரம்.

மானென மாழாந் திடுமெலை — ய
லைத்தலைச்செய்யும்பவ வரங்கைதீர்தர
— வுன்னருந் தத்துவ வுணர்வுந்தா
ண்டோன் — பன்னுசீர்ச்சரவண பவ
தேசிகன்சீர் — செறிதருவீட்டு நெறி
யுண்மையுமுயர் — வண்மைசேரொரு
பாவுண்மை யுபதேசமுந் — துரிசறு
பஞ்சாக்கரவநுபூதியு — மாசறு நயவு
பதேசசித்தாந்தமுஞ் — சித்த நிலைத
ரு முத்திமுடிவுங் — கருவேரறச்செ
யு மொருபா வொருபதுந் — தன்ன
னுபவத்திற் - சார — வுன்னுமிப் புவி
யினோருயவருளினனே.

வாக்கு மனக்கெட்டாத வான்பொருளே யென்பவத்தை — நீக்கியருள் சுரக்கவே நிலனந்து — பார்க்குட் — சரவணனென் றோர்நாமந் தாங்கிவந்துவீட்டை — விரவுமருளால் விளக்கிற்றல்.

இப் பாயிரம் இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கரும் — ா. மணியப்ப முதலியார் குமாரருமாகிய கச்சபாலய முதலியார் செய்தனரென்றறிக.

வீட்டுநெறி யுண்மை.

காட்டுநெறி விகடசக்ர கணபதி
தாள்கதியருளேகம்பவாணா—நீட்ட
ருட் டாள்காமக்கோட்டத் துமை
தன்னிலங்கொளித்தாளெழிற்குமா
ர—கோட்டமுறை குமரனற்று ணை
நிமைதற்குரவர் பொற்றுள் குழை
ந்து போற்றி—வீட்டுநெறியுண்மை
யிவணை விளம்புவனிங் கவரருளின்
விளக்கங்கொண்டே. இதுவழிபடு
தெய்வவணக்கம். குருவே துணை.

பொன்னடி புவியிற்றேயப்பொ
லிதரு மழமான்பால—மன்னுலோச
நங்காந்து வளங்கெழு துறைசை மே
வி—யென்னையாள் கச்சியப்ப வெ
ழிற்குரு நாதா வென்னுட்—டுன்னு
பாசங்க ணீக்கித் துயரில்வீ டருள்
செய்வாயே.................... க

என்றடி பணிந்து வாழ்த்தி யிரந்
துளமுருகி யேத்து—நன்றியில் பா
வியேற்கு நலனுற வருட்கண் சாத்
தி—துன்று பாசங்கள் போக்கித்
துயரில்வீ டடையு மாறு—வென்றி
கொள்கருணை தன்னால் விளங்குற வ
ருளிச் செய்தான்................. உ

தத்துவந் தெரிந்து நீக்கித் தனிமை
யுங் கண்டு போக்கி—யொத்திடு மூ
வினை யுணர்ந் தங் குணர்த்துமே யரு
ளை நோக்கிச்—சுத்தமா மருளிற் போ
தந் தோன்றிடா தடக்கிற்றென்று
—மெய்த்தபே ரின்பமேயாய் மேவு
நீயதுவீ டென்றே............ ௩

கருவியு மலமுங் கண்டு கழற்றிடு
மாறுமே து—மருவுயி ரருளுங் கண்
டு வயங்குணர் வடங்குமாறும்—பெ
ருகுபேரின்ப மேயாய்ப் பிறங்குவீ
டையுமாறுந்—தெரிதர வருளவே
ணடுந் தேசிகா வெனக்குத் தெரித்தான். ௪

சேர்ந்த தத்துவங்க ளெல்லாந்
தெரிந்திடா வினையவற்றை—யோ
ர்ந்தறிந் திடுவை நீயே யாதலா லுண
ர்க்குவேறாய்—சார்ந்திடுஞ் சடமே
யென்னைத் தனித் தனிக்காண்டி யெவ்
வெரங்—கூர்ந்துவினை விட்டுநீங்கிச் செ
றிந்திடா தகன்றுபோமே..... ௫

கருவியைச் சடமென்றோர்ந்து க
ழன்றநின் வடிவைத்தன்னைப்—பெரு
குபேரிருளேயன்றிப் பிரிந்தவினைக்
காணென்று—பரியமைக் குழம்

புபோல வநாதிதொட்டின்றுகாறு
—மருவிநின் றுவனைமறைத்த மலம
துகாண்டிநீயே................ ௬

என்வனையான் காணேன் கண்டே
னிருண்மல மென்றாய் கண்ட—நின்
னுருவறிவே யன்றோ நீடுமெவ் வறிவா
ய் நின்றோ—பின்வனையம் மலத்தைப்
பார்நீ பிரிந்துபோமவனைவிட்டின்
றோ—மன்னுபே ரொளியின் முன்
னர் மருவிடா விருளே போல.. ௭

செறிந்திடுமிருளேயாய் முன் செ
றிந்தவனைதெரிக்க நின்வனை—யறிந்தி
டு மறிவேயாய்ப் பின் னைமைந்தவனை
யாதலாலே—பிறிந்திடு மிருளு மல்
லவ பிவனையறி யறிவுமல்லவ—மறிந்தி
டையிரண்டலாமல் வதிந்ததுன்வடி
வங்காண்டி...................... ௮

முன்னநீ மலமென்றோராய் மொ
ழிந்திட வதவனைக் கண்டாய்—பின்
னுநீ யறிவென்றோராய் பேசிய பி
ன்புணர்ந்தா—யுன்னது சுபாவமீ
தே துவனையறி வுருவென்றோ—ம
ன்னுநிற் குள்ளாய் நின்று வயக்கிய
தருளென்றோ.............. ௯

விழியொளி கதிருதிக்கின் விளங்
குமக்கதிரோயாயவ் — விழியொளிய
டங்கிநிற்கும் விமிதம்போற் சதசத்
தென்ன — மொழிதரு மூன றுட்
டோன்றி மூழ்த்துபே ரருளே யா
கி — மொழியுமுன் றனது போத மு
ளைத்திடா தடங்கு மன்றே... ௰.

அருளினுன் போத நீங்கி யசை
வறநிற்றலாலே — பெருகுபேரின்
ப வெள்ளம் பிறங்கிடு மதனுண் மூழ்
கி — விரிதரு ஞாந ஞேயம் விளங்கு
ஞாதாவென்ன — வுரைதருமவைக
ளைங்கு மொன்றுபட் டுறுதல் வீ
டே.......................... ௰௧.

என்றெறவினத் தெரித்தவாசான் ற
ளிணையணைக்கைய மின்றி — யின்றுநீ
யுரைத்தவெல்லா மநுபவ மானவி
ட்பாற் — றன்றுபே ரின்ப வெள்
ளந் துவன்றுமூப் புடியு நீங்கி —
யொன்றுபட்டுறைய வென்றற் கு
பாயமே தருள்வாயென்ன... ௰௨.

மங்கையோர் விடலைக் கூடின்
மருவுறுதாணுமின்பங் — தங்குறக்
கூட்டும் பாங்கி தானு நாயகனுமி

ன்றிப் — பொங்கிடுஞ் சுகம் போ லி
ன்பம் புணருநீ தானு மின்னவ — யங்
குணர்த் தறிவு மின்பு மகன் றகலா
து போகம் ௰௩

பாருவின் மூழ்குங் கண்டான் பா
ரிலொன் றறியா தாகித் — தானது
வாயே நின்று தலையிழந் திருந்தல்
போல — மோன வானந்த வெள்ளமூ
ழ்குநீ யதுவேயாகி — நீ நிலையிழத்
தியீதே மூப்புடி நீங்குபாயம் ௰௪

என்றருள் செய்தான் கேட்டங்கி
டைவிடா ததைச்சிந்தித்து — நன்று
றத்தெளிந்து நிட்டை நனுகிப்பே
ரின்ப வீட்டி — லொன்று பட்டுறை
கின்றேனுக் கையமொன் றுதித்துத்
தாக்க — வென்றிகொண் ஞானசாரு
க் கிலக்கிட வுளத்தி லெண்ணி. ௰௫

இன்பவீ டதனை யெய்தி யிறை
வனுமே நிற்பேற்குத் — தன்பிலா
விறைவனைப்போற் சொல்லிடு ஞா
னமெல்லாம் — வன்புறு தொழில்க
ளெல்லா மருவிடா திருந்த லென்
னே — யின்புறு மையமீது பெயர்த்
தொழித்தருள்வா யென்ன.... ௰௬

ளங்கருள் சிவமு மேவிடுமவையுள் — அ
வ்வாஞ் சிவத்தின் மவ்வாமலமும் — வ
வ்வா மருளினவ்வாந் திரோதையு —
மொடுங்கிடும் யவ்வெனு வுரையான்
மாவு — மொடுங்காவல் வருளுடனே
யொன்று — மக்கரமைந்து மடங்கிட
நின்ற — வக்கர மருள்சிவ மாகிய வசி
யா — மிப்பொருள் கட்டிங் கியைய பு
றுமுவமை — செப்புறு யாது திகழ்
கிரணங்கள் — விளக்கி ருளாக விள
ம்புவ ரிவையுட் — களக்குறு மிருளி
ற் கலந்தறி யாக்கள் — விளக்கொ
ளியாற் பொருள் வேறுக் காணு
— முளக்கிரணத் தொடு யாது வுதி
ப்பி — னிருட் பகை யாது விடத்தி
லொடுங்குந் — தரித்த விளக்கின் சத்
தியக்கிரணத் — தொளித்திடுங் கண்
ணு மவ்வுயர்கிரணத்திற் — களித்து
டனொன்றாய்க் கலந்ததுவாகு — மப்
பொருளுள்ளிட முயிர்கிரணத்தோ
— டொப்பிலி யாது வொளிர் தரு
கின்றே — யாது சிவம்பகர் கிரணம த
ருளா — மனமில்கண் ணுவா தருமான்
மாவாம் — விளக்குத் திரோதை விள

ம் பிருண்மலமா—மளக்கருமிப் பொ
ருளவைப் படியுட்— சிந்தவனை செ
ய்து தெளிந்திடுமேலோர் — பந்த
வினை போய்ப் பரமாய் வாழ்குவரே.

௧ சுவர்க்கபுரந் தவப்பிரகாச சுவா
மிக ளுபதேசித்த முறையிற் செய்த
பஞ்சாக்கர வநுபூதி முற்றியது.

உபதேச சித்தாந்த விளக்கம்.

ஒரொரு முபதேச சித்தாந்தக் கட்
டளையைத் தெளிய வாராய்ந் —தே
ரார்செந்தமிழ்யாப்பி லிசைப்பதனு
க் கிடையூ றொன்றின்றி முற்றக் —
கூடரார்கோ டொன்றிரண்டு செவி
மூன்றுமதநால் வாய்க்குலாவு மைங்
கைக்—காரார் குஞ்சர முகத்துக் க
ணபதி செந்தாமரைத்தாள் கருத்து
ட் கொள்வாம். காப்பு.

அரனருளா ரடிநிவனவா மன்பா
னெஞ்சே யம்பிகையின்பருளடியு ம
கத்துட் கொள்வாம்—வரமுதலைங்
கரனார் பொற்பதமு மாறுமாமுகனா
ருட்பதமும் வணங்கி வாழ்வாந் =

திரமூறுமாநந்தி முதற்குரவர் பெய
ற்றுள் சிவஞான தேவ னற்றுள் சிர
மேற்கொள்வாம்—பாமுதலெங் கச்
சியப்ப குரவன்றனும்பணிந் திடுவாந்
திணிந்தவிருட்பகைவெல்வாமே. ௧.

எப்பொருளுந் தானு யொப்புயர்
வொன்றின்றியிருந்த தன் பூரணத்தி
னிடைத்திரண்டு தானே—யொப்ப
ருஞ்சீ ரருள் வடிவு கொண்டு பாச
மொழிப்ப வென வுபதேச சித்தாந்
தத்தின்—மெய்ப்பொருளிங் கெண
க் கருளிப் பாசம் போக்கி மெய்சுகா
தீதனில விளக்கியாண்ட—சிற்பர
ற் றிருப்பேரூர் வாழு மெங்கள் சி
தம்பர தேசிகன் மலர்த்தாள் சென்
னி சேர்ப்பாம்................ ௨.

பாசமது சடமாகும் பசுவை நோ
க்கிற் பகர்தருதற் சுதந்தரமின் றி
வற்றைக் கூட்டி—நேசமுறத் தொ
ழி லறிவு கொடுத்த லாலே நிகழ்த
லெல்லாம் பதிசெயலென் றுணர்ந்த
மேலோர்—பேசருமிவ் வுபதேச சித்
தாந்தத்தைப் பெரும்பிழைப்பாட்
டினிற் பதித்துப் பிதற்றும் பொல்

லா—நீசனென வெவனை யிகழ்தலில
னொன்யாது நிகழ்த லெல்லாஞ் சிவன்
செயலாய்த் திகழ்தலாலே... ௩.

வெந்துயரப் பவக்கடலி லழுந்து
மென்வனை வினைவி னெடுத் துயர்வீ
ட்டி லிருத்துமிந்த—வந்தருளுப
தேச சித்தாந்தத்தை யானையினெ
ன்புன்சொல்லி னகத்திற் சேர்த்துப்
—புந்தியொடு நாணமிலா துரைக்க
லுற்றேன் புக லுயிர்கட் கருள்புரி
மேலோ னென் மேலு—முந்தரு ளா
ற்பொருட் பெருமைகண்டு பாட்டி
னுறு சிறுமை காணும லுவந்து கொ
ள்க. .... ௪.

வேறு. ஆன்மாக்கடம்மைமுத்திவி
டவேண்டி மநவாக் ககன்றவருட்சத்
தியேயருண்முதலாநான்கு—தான்
மேவுந்திருமேனியெனவெடுத்துஞா
நாசாரியாய்ப் பிணைப் பிறவா தொ
ழிமுடிவாம் பிறப்பி—லாஞநற்சாத
நங்க ளைன்கு மொரு வடிவா யடைந்
தசற்சீடனுக் கருளா லநுக்கிரகித் த
ருளித்—தானுக்குமம்முறையைச் சா
ற்றிடி னிவ் வுலகிற் றரும மைத்தி

யன்பிணிதீர்த்தருண் முறையாயிடு
மே.......................... ௫.

தருமமருத்துவ னொருவன் பிணி
தனை நிச்சயித்துத் தருமருந் தித்த
வணத்தினத்தின்மேற் கொடுப்ப னெ
னவே —பருவமது பார்த்திடினு நா
விழுதன் முதலாம் பருநோயர்க்கக்
கணமேபெருமருந்தீந் தொழிக்கு—
முரிமையைப் போற்றீவர பக்குவ
ற்கோராண்டே னுமுறுபருவம் பா
ர்த்திடினு முயரதிதீவரனுக் — கரு
மைபெறிவ்வுபதேசசித்தாந்தம்போ
தித்தவன்பவநோய் கண்டகணத் தக
ற்றவருள் வழக்கே............ ௬.

அரிய விந்த வுபதேச சித்தாந்த
விளக்கத் தலதுபவந் தவிர் மார்க்க
ம் பிறிதிலையோ வென்னி — னொரு
வனுக்குப் பாதாதி கேசபரி யந்த
முருத் தெழுதிப் பற்றியெரிந்திடின
தனை யொழிப்பப்— பெரியமடு வி
னுண்மூழ்கி னவைது சிறுநீரிற் பெயர்
ப்பரிதக் கணத்ததுபோற் பேசிய ப
க்குவற்கிங் — குரிய வகண்டா கார
ஞானமிம் மார்க்கத்தி லுதித் தொழி

க்கும் பவம்பிறிதின் விளைந்தொழி
த்தலரிதே ௭

இந்த வுயருபதேச சித்தாந்த மா
ர்க்கத் தெழிலுரு டோன்றிப் பவத்
தை யொழித்த லெவ்வா றென்னிற்
—சந்தமுறு மருட்குரவன் றிருமுன
ர்ச் சற்சீடன் றருமலர்த்தேன்றேறட
விபோற் றளை முழுதுந்தேடி—லந்
தடைந்து கண்டு கண்ட கணத் தின்
மனமகிழ்ந்தென் வாழ் முதலே தார
கமாய்நேர் சிவமே யென்று— சிந்
தை தனிலருள் சுரக்கும்படி நடந்து
கொண்டுதேவரீர் வினவியது செப்
பிடுமி னென்று ௮

வேறு. நானார் நானுவிதமாய வுல
கமேது நவி லுலகந்—தானாருடைய
தென் றனக்குச்சாற் றுஞ்சநநமரணங்
க—ளானதுற்றவாறேது தீதகலும் வ
கையே தருளுருவாங்—கோனே நா
யேற்கின்புறநீ கூறல்வேண்டுமென
வினவி.......................... ௯

பின்னும் வினவும் பிரதமத்திற்
பேயே ஞானொன்றபடி—மன்னுங்
குருவே யவனைக் காட்டிடன் மற்றை

நான்கு மடியேனே—யுன்னி யுரைப்
பேனெனவாசாலுவந் திங் குவளையங்
கைக்கனிபோற்—பன்னியறிவித் தி
டுவ னென்றாய்ப் பார்க்கக்கடவை யெ
ன்றோதி .... ௰.

வாரார் கமலச் சேவடியை வயங்
கச் சூட்டி மத்த கத்திற்—சீரார
த்தந் தவள யமைத்துத் திகழுமருட்
பார்வையினோக்கி—நேரா யிங்குத்
தோன்றிடுவ தெல்லா நீயே யென்
றிடலு—மோரார் குரவ வெப்படிநா
னேவனிவையெல்லா மென்றான். ௰௧.

ஆனினக்கிங்கேயாது தோன்று
கின்ற தறிதியெனக்—கோனேநா
மருபமாய்க்கொண்ணுஞ்சகந் தோன்
றுகின்றதென—வானுலக மெல்
லிடத்தி னமைந்து தோன்றுகின்ற
தென—கோனேயுலகென் னிவனவி
னின்றேற குலவித் தோன்றுகின்ற
தென்றான் .... ௰௨.

உரைத்த மொழிகேட் டுன்னிவன
வ் வேறோ யுலகம் வேறோ நீ—யுரைத்
தி யென விவ்வுல கெதிரிட் டுறுவைக
பாலவேறென்றோ ந—விருப்பவுலக

மாநாம ரூபம்விலக்கி நினைவைப்பார் — விருப்பி னைவப் படிபார்க்க விளங்கக் காணே னினைவ னென்றான் .... ௰௩.

நினைவைக் காணு விடநாம ரூப நீ பாரொன்றே தப் — பினையப்படிபார்த்திடப்பேரு முருவுங் காணேனெனவாறு — வினியந் நாம ரூபமாயிலகவ்வுலகே துரையென்ன — வெனது நினைவு தானே யவ்வுலகா யிலகிற் றென் றுரைத்தான்............. ௰௪.

வேறு. அந்நினை வெங்கே தோன்றுகின் றதிங் கறைதி யென்ன — மன்னுமென் னிடத்தே தோன்றி வயங்கு கின் றதெனவாறு — னுன் னினைவது தான் வேறோ நீவேறோ வுரைத்தி யென்ன — வென் னினை வாகை யால் வே றன்று நான் றானே யென்றுன்........................... ௰௫.

நினைவினை நீக்கி நின்னினைப் பாரெனப் பார்க்கி னென்னினை — நினைவகன் றிடத்தே சோதி யாய்க் கண்டே னிலவவாறு — னினைவுநீ யெவ்விதத் காறுருவை நிகழ்த்திங் கென்ன —

நிலைவெலை விடவேறாயெ நிகழ்வை
தென்றுணராத்தான் பின்னும்.. ௰௬

உன்னைநீ பிரித்துநீயுன் னிலை வி
லைப்பாரென் றேதப்—பின்னை ய
ப்படிநான்பார்க்கப் பிறங்கிடு நிலை
யைக் காணே—னென்னவாறினி யந்
த நிலையியா தியம்பு கென்ன—வந்
நிலையியாதுமென்னை விட வேறா
மன்றா மென்றான்.............. ௰௭

எப்படி யென்னிற் றங்கத் திட
த்தினி லணிகலந்தா—னப் பெருந்
தங்கமன்றி யதைவிட வேறுமன்றி
யொப்பில் கற்பிதப்பட்டோங்கிய
னைத்தல்போ னிலைவுமென்னிற்—க
ற்பிதமாகுமென்று கழறினன் கழற
வாசான்.................... ௰௮

ஆறலந் நிலைவு வேறே சத்தைத
யோ வைறதியென்னைக்—கோனோ
யென் சத்தைதகொண்டே குலாவுறு
கின்றதென்ன—வாறாற் றேன்று
வதெல்லாம் யாதறிதியிங் கென
னப் பின்னுங்—கோனே தோன்று
வதெல்லா நானே யெனக் கூறிறு
றல்.......................... ௰௯

நாமனமே யெல்லா நீ யென்று
சொன்னேனே நன்றாக— வேமுற வுனைக்
கப் போதங் ஐயமாத் தோன்றி
ற் றிப்போ—தாமெலா நானேயெ
ன்றிங் கறைந்தது திரிவோ நன்றாத்
—தோமறப்பாரொன்றேதப்பார்த்
துப்பின் சொல்வான் மாணன். ௨௰.

வேறு. முன்னமுறு திரிவா வெல்
லா நானெப்படி யாவே னென மொ
ழிந்தேன்—பன்னு மருட் குருவே நி
னருளாலே திரிவு பண்ணிக் கொண்
டிருந்து—துன்னிய வஞ்ஞான விரு
ள் போய்த் துணிவா வெல்லா நா
னெனவே கண்டே—னென்னை வுனைக்
கண்டவிடத் தநுபவ மெப்படி யி
ருந்த திசைத்தி யென்றான்.... ௨௧.

அகண்டாகார சைதன்ய மாய்ச் சி
ட்டிறந்த சுகாதீத மாயே யோங்கி
ப்—புகல் பழுதை யிடத்தினிற் பா
ம் பொருபோது மில்லாது பொலி
தல் போலப்— பகருமை முயிர்பர
மென்றொருபோது மிலைவாகப் பரந்
த சோதித்—திகழொளி நிற்கின்ற து
நுபவ மெனக் கண்டிடத் தெனவே

டவிடத் திற்கு மொழிமற் றென்
னை ற—யுன் னிப்பின் காணைப் பொரு
ளிடத்திற் குளிடையிலே யுன்—றன்
மனை றொடுகண் ணென்று சாற்றுமிங்
கிரிய மில்லை — துன் னெதிர் விட
ய மாகத் தோற்றுமப் பனமு மில்
லை........................ ௰௨

ஆதலால் விருப்பிறொடு வெறுப்
புமங்கவலை யவில்லை—போது மப்
புடியும் போய அலையுணர்விறந்து
கின்ற—சோதிசேர் சொரூபந் தா
னே அகளநவிளங்காநிற்கு—மே
தமினிலையதாமவ் விட மத்தி மடி
வா மென்றும்.................. ௰௩

ஒருபொரு ளினையு பொய்ப்பி
ன் னொருபொரு ளினைவா மன்னர்
—மருவிடை வெளியிலேயுன் மனமி
லை யாகையாலே—சொரூபநீ தானா
ய்த்தோன்றுந் தொலைமனங் கொ
ண்டங்குன்னி—னொருகிரி புடியு மே
ண்டா மொழியு மச் சொருப மென்
றும்........................ ௰௪

மன்னிரு பொருளினொப் பன் மன
மிறவோங்கி மேலாய்—துன்று ம

சொருபந் தன்வனைத் தொலைந் தொ
ழி மனந் தழீஇப் பின்—னுன்னி யங்
கெதிரிட்டுப் பார்த் துறு துயர்க்க
கடல் வீழ்ந் தேங்கா—தந் நடுநிலை
யைச் சுட்டா தழுந்தலே சொருப
மென்றும்.................... ௰௫.
ஒருபதந் தவனைப்பதம் பார்த்து
லையடுமடிசிற்கெல்லா—மருவுமப் ப
தமதாயேமதித் துணர்வார்கள்போ
லப்—பெருகுகட் புலனீ னீற்றிற்
பிறங்கிய சொருப மற்றும்—விரிப
ல புலனி னீற்றும் விளங்குறக் கா
ண்டி யென்றும்.............. ௰௬.
உருவ நாமம் பொய் யென்றே
யொருவிடிற் புலன் போம் போனு
ன்—மருவுறு பொறிபோம் போனு
ல் வளர் கரணம் போம் போனல்—
விரிகலாதிகள் போம் போனல் விள
ங்கு சுத்தமும்போமுற்று—மொரு
விடஞ் சொருப மென்றே யுரைதரு
மிடமஃ தென்றும்........... ௰௭.
அற்புறு மாயை தந்த வளவிறத்
துவங்கணீங்கி—மற்பெறுமலம தெ
ன்னும் வல்லிருளகன்றுமேலாஞ்—சி

ற்பர வெளியிற் போதந் தீர்ந்து சு
ட்டறிதிற்பாயேயற் — றற்பரமா
னையென்று சாற்றிட முமதே யெ
ன்றும். .... ௰௮.
கயிற்றினி லரவுங் கட்டைக் கள்
ளனும் போல மாயை — மயக்கறன்
முத்தி யென்னும் வைதிக முடிவு மா
ன்மா — முயற்சி போய்ச் சுகாதீதக்
கன் மொழிதமோ மயம் போற்
போத — மயர்த்தன் முத்திய தென்
றேகாகம முடி வுமதே யென்று
ம். .... ௰௯.
திரையறு நீர்போற் சிந்தை தெ
ளிதன்மும் மலங்க ணீங்கல் — களா
வுறத் தேய்ந்து தேய்ந் தொன்றுதன்
முப்பாழ்கடத்தல் — புரையறு சாக்
ஷிராதீதந் திரிபுடியும் போக்கல் — வை
ளாவுறு முத்தி யென்ன வழங்கி டங்
களும ஃ தென்றும். .... ௨௰.
சகலகேவலங்க ணீங்க றுமமேனு வெ
யமா யோங்கல் — பகர்சுகாதீத மா
தல் பயிலுமுக் குற்றந்தீர்த — விக
லுற வெணதியானென்னுமிருஞ் செ
ருக்கறுத்தலின்ன — துகவுறு முத்தி

யென்றே சாற்றிடங் களுமஃதெ
ன்றும்.......................... ௨௧
சஞ்சல மில்லாச் சித்தந் தான்சுத்
த சிவமா யோங்கல்—விஞ்சுயிர்க்
கரணங்கெட்டு வெறுஞ்சிவ கரணமா
த—றுஞ்சுறு பாவநாதீ தஞ்சமாவி
ருத்த வின்ன—வெஞ்சுரு முத்தி யெ
ன்றே யியம்பிடங் களுமஃதென்
றும்.......................... ௨௨
இன்னமும் பலவா நூல்க ளியம்பி
டு முத்தி யெல்லா—மந் நடு நிலையி
னுங்கு மநுபவ மாதலாலே—சொ
ன்னமந் நிலைக்கு நாமந் தொகுமுத்தி
முடிவென் றித்தை—யுன் னநு பவத்
துங்கண்டே யுறுபவ மொழிதி யெ
ன்றும்.......................... ௨௩
முத்தியின் முடிவ தன்றி மொழி
யின்மே லில்லையாகுஞ்—சித்தமந் நி
லையே யன்றித் தெளியின்வே றில்
லையாகும்—வைத்திடு பவங்கள்போ
க்கும் வகையுமீ தன்றி யின்றுஞ்—ச
த்தியஞ் சொன்னோ மாங்கே களர்
வற வுறைதி யென்றும்...... ௨௪
இன்னணம்பலவா ற்றுனு மெங்கு

ருநாதன் றேற்றித் — துன்னுமங் நடு
நிலைக்குட் டியாறவெளியிருத்தி —
மன்னிடுஞ் சொரூப மாக்கி மலி பவ
மொழித்தானன்றேன் — பொன்னை
ருள் வாழியாண்ட பூங்கமலத் தாள்
வாழி.......................... ௨௫

முத்திமுடிவு முற்றியது.

உபதேச வொருபா வொருபது.

ஐயனுநந்தருத் திரேசனுஞ் சிவஞா
நப்பேர் — மெய்யனுங் கச்சியப்ப
விமலனுந் தவப்ரகாசத் — துய்யனு
ஞ் சிதம்பரப் பேர்த் தோன்றலே
நீயென்றேத்தப் — பொய்யனேன்
பவம்போமாறு புகலுமச் சொரூப
வாழ்வே.......................... க

வாழ்ந்திடு முயிர்க ளெல்லா மருவு
மும் மலத்தினாலே — யாழ்ந்திடும் பி
றவி தன்னி லம்மல மன்றுநீங்கிற் —
சூழ்ந்திடும் பிறவி நீங்கிச் சொரூப
மே தானாய் நிற்கும் — வீழ்ந் திருண்

மலங்கணீங்கும் விரகினை விளம்பக்
கேட்டி.......................... ௨.
கேட்டிநீ வினையிருளே கிளர்ந்
தெழு மூடல மத்தா—வீட்டிய வி
னையின் னுண்டா மிறையவ னருளி
யன்றி—நாட்டிய தொன்றுநாளுயி
லில்லெயன நாடிக்காணீ—னீட்டிய க
ன்ம மாயா மல மிவை நீங்கு மென்
றன்.......................... ௩.
நீங்கிடு மலமிரண்டு நின் செய லக
ன்றென்று—யோங்கிடு மருளின்
செய்தி யுண்மை தேர் தரச் சொல்
லென்னத்—தாங்கிடு காவலநீநின் செ
யலிலா துறைதலாலே—வீங்கிடு சு
கச்செய்தி விளப்பதிங் கருளென்
றே.......................... ௪.
ஓரினஞ்ஞானங்கால்போமுலகினை
வேறுக் காணிற்—சாருட றவனை
வேறுகத் தனித்தறிந் திடிற்போம்
பாதி—சீரிய வறிவன் சாட்சி நானெ
னத் தெளிமுக்கால்போ—நேரிலச்
சொருபமாகி நிற்பின்முற்றும்போ
மென்றான்.......................... ௫.
போமல முழுது நீயே பொற்பு

று சொரூபமேயா — மேயுமற நிற்
யையாயி னென்றருள் செய்தாயா
னே—காமூறு சொரூபமே யாய்க்
கலங்கிடா துறைதலெவ்வா—றும
தைய ருளிச் செய்யா யருணிறைதே
வே யென்ன .... ௬.

தேவருள் செய்வாயீ துன்றெறி
பொருடவனவிட் டொன்றைத் —
தாவுமுன் னிடையிற் றோன்றுந் த
னிப் பெருஞ் சொரூபந் தன்வன —
மேவிச் சுட்டகன்று நின்றல் விளங்
குவை சொரூப மேயா—மேயாவிடு ம
லங்கவெல்லா முண்மை வீடுறுவையி
ன்னம் .... ௭.

இன்மை யென்றனைக்கு முக்கித்
திறனெலா முணரினிந்த — வுண்மை
யுளடங்கிநிற்கு முணருமா றுணரந்
துதெறித் — தின்மையாய்ச் சலநடி
ன்றிச் செறிதரு சொரூப மேயா —
யுண்மையாய் நிற்றி நீங்கு முன் பவ
மென்று பின்னும் .... ௮.

என்றுநான் சிவனென்று மென்று
நா னுயிரோ யென்று—நன்றியில் ப
சுவே யென்று நவின்றிடு கையினல்

யானே — வென்றி கொள் சொரூப
மேயாய் விளங்குவ தெவ்வா றென்
று — துன்றிய வையங் கொள்ளேல்
சொரூபநீ யாதல் செப்பும்.... ௯.

செப்புறுமாயையாலே ஜீவனீ மா
யை நீங்கி—ஒப்பறுமீசனீயா மூ
யிரொனல் கன்மத்தாலே — தப்புறி
ற் கன்மங்கர்த்தா தனிமலபந்தத்தா
லே—துப்பறு பசுநீயோனாற் சொ
ரூபநீ யென்று வினயன்........ ௰.

முற்றியது.

உபதேச சித்தாந்த விளக்க முத
லிய மூன்றும் திருப்போரூர்ச் சிதம்
பர சுவாமிகளுபதேசித்த முறையிற்
செய்யப்பட்டன வாம்.

திருமேவு கச்சிச் சரவண தேவன்
செவ்வாய் மலரின்—வருமோ ருரை
தனைக் கேட்கிற் பவத்துயர் மாற்
றுதல் செய்—திருநாழிக்கீர முரியா
கக் காய்ச்சி யிறக்கிய பின்—ஒரு
நாழிக் கண்டையிட் டுண்பதுபோ
லின்ப முற்றிடுமே.

இது சரவணதேசிகர் குமாரராகிய
மணியப்ப முதலியார் சொல்லியது.